

ser er, for det er jo en generel ministerbeføjelse, der er lagt ind i forslaget. Hvor vide er ministerens beføjelser til at kunne gribe ind? Er det efter forgodtbefindende, er det efter partifarve, er det kammerateriet, der er afgørende for, om man agter at gribe ind over for amterne, hvis de skulle overskride skattestoppet?

Det har ikke været muligt at få en endelig afklaring eller en afklaring af, hvorvidt ministeren vil forelægge et indgreb for Folketinget forud. Vi har også forsøgt at få afklaret, om der findes en bagatelgrænse, altså hvor langt ned man skal gå. Vi taler jo her om en overskridelse af skattestoppet med 0,02 pct. Er det 0,01 pct. eller 0,002 pct., der er bagatelgrænsen? Det har vi heller ikke kunnet få en endelig afklaring af.

Regeringen og Dansk Folkeparti vedtager i dag et lovforslag, som er en bombe under det aftalesystem, der har eksisteret i mange år mellem skiftende regeringer, amterne og kommunerne i dette land. Hvis man er i tvivl om det, kan man jo bare spørge i KL eller i Amtsrådsforeningen, hvor repræsentanter for regeringspartierne og i særdeleshed repræsentanter for Venstre jo også beklæder formandsposterne. Det er en bombe under aftalesystemet, fordi aftalesystemet tidligere har fungeret på den måde, at kunne en af parterne ikke overholde dele af aftalen, ja, så tog man det op til genforhandling og drøftede mulighederne for at kunne overholde aftalerne og justere dem, så de passede til virkeligheden. Det gør man ikke. Nu straffer man ensidigt fra regeringens side.

Regeringen og Dansk Folkeparti vedtager med det her lovforslag en straf af de amtskommuner, der udeomkring i det ganske land overhovedet ikke har haft noget med de skattestigninger, der i Frederiksborg Amt og i Vestsjællands Amt har foranlediget dette lovforslag, at gøre. Men man kommer til at straffe alle amter, fordi man tager en del af bloktilskuddet fra alle amter, og dermed straffer man borgerne i samtlige amter i dette land, som vil opleve serviceforringelser, uanset hvor man bor. Det er en kollektiv straf, som også i forhold til de aftaler, der tidligere har været imellem regeringer, amter og kommuner, fuldstændig er uden fortilfælde.

Regeringen og Dansk Folkeparti har afvist at forhandle dette forslag med Amtsrådsforeningen og med Kommunernes Landsforening. Begge organisationer har tilbudt at komme til møde, begge organisationer har tilbudt at tage en drøftelse af, om der kunne findes andre håndtag, andre muligheder, eller om man kunne anvende

andre sanktionsformer, hvis det var sådan, at aftaler i fremtiden ikke blev overholdt. Det er afvist!

Regeringen har selv brudt aftalen med amter og kommuner, og det er dokumenteret af amterne, det er dokumenteret af kommunerne, det er givet i svar til Folketinget, og det er optrykt i betænkningen. Men regeringen pålægger ikke sig selv straf, når den overtræder aftalerne. Regeringen er enerådig. Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti er enerådende, når de vurderer, hvem der overtræder, og hvilken straf der så i givet fald skal påføres.

Regeringen og Dansk Folkeparti sætter skattestoppet over alt andet i denne sag. Vi står med et brud i amterne på skattestoppet på 0,02 pct. Det er åbenbart vigtigere for Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti at straffe amterne for en overskridelse på 0,02 pct. end at sikre små sygehuse, at sikre psykiatriske sengepladser og borgernær service. Det er ikke en god sag. Det tegner ikke godt for fremtidige aftaler, og det er i hvert fald et tydeligt eksempel på et rigtigt skattestop, som overhovedet ikke har hold i den virkelighed, som borgerne oplever og kender til.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu påstår hr. Thomas Adelskov, at lovforslaget her er en bombe under aftalesystemet. Jeg håber, at aftalesystemet vil fortsætte, og at det vil være et virksomt middel til at aftale udviklingen i den kommunale og amtskommunale økonomi mange år fremover.

Men det vigtige med en aftale er jo, at den bliver overholdt. Og hvis man så lige kigger tilbage bare på de sidste 4 år, hvor det var en socialdemokratisk regering, der indgik aftale med amterne, hvad aftalte man så på skatteområdet? I aftalen for 1999 aftalte man: ingen skattestigninger. Resultatet var, at der var skattestigninger på ca. 0,1 pct. I 2000 aftalte man: ingen skattestigninger. Resultatet var, at der var skattestigninger på ca. 0,1 pct. I 2001 aftalte man, at der skulle være en skattestigning på ca. 0,05 pct. Resultatet: en skattestigning på 0,3 pct. I 2002 aftalte man, at der skulle være en skattestigning på ca. 0. Resultatet: En skattestigning på ca. 0,05 pct.

KL 10.30

Hver eneste gang man har aftalt, at der skulle være en lav eller ingen skattestigning, har aftalen vist sig at blive brudt, og Socialdemokratiet har været lige glad.